

Frie markedskræfter eller en fælles skole

Jeg er folkeskolelærer, og jeg bekymrer mig i denne tid. Jeg bekymrer mig om folkeskolen – naturligvis. Og jeg bekymrer mig om samfundet og den udvikling, som vi nu er ved at skubbe videre. For ved vi nu helt, hvad det er vi gør, hvad det er vi er ved at skabe, eller kunne vi påvirke udviklingen i en bedre retning?

Med KL's udspil til en ny overenskomst skal vi i første omgang lære at forhandle vores arbejdstid på en anden måde. Jovist, det er jo mit og alle læreres problem. Men hvad vil det medføre på skolerne af kamp om forberedelsestid? For nogle år siden arbejdede jeg i efterskolen, og her diskuterede vi på "min skole", hvordan vi skulle fordele de ressourcer, som vi havde til rådighed til individuel løn. Vi valgte, at alle lærere skulle have lige meget, fordi vi netop ikke ønskede, at vi internt på skolen kæmpede kampen mod hinanden om at få de bedste vilkår. Vi ønskede fælles fodslag om at skabe den bedste skole.

Hvad sker der nu, når/hvis det bliver trukket ned over hovedet på os, at vi skal kæmpe vores egen kamp for at få de bedste muligheder? Bliver så ikke i højere grad individualiserede? Vi har jo alle nogle almenmenneskelige ressourcer, behov og handlemåder.

Mange vil sige, at det skal ledelsen kunne tackle, og at sådan er det også i det private erhvervsliv. Men er det også det, vi vil med vores fælles skole? Og har nogen overvejet, hvad det betyder for samfundet at bringe denne kultur ind i skolen?

Hvis man tænker 10 år frem, er forberedelsestiden så ikke blevet en handelsvare? En handelsvare, hvor jeg, som lærer, ville vælge det arbejdssted, hvor jeg får de bedste muligheder for at forberede mig? En handelsvare, hvor den skole med den bedste økonomi, har de bedste tilbud at give. Og hvad sker der, når markedskræfterne afgør, hvor man vil undervise? Skaber vi så i højere grad A- og B-skoler? Og hvem bliver så taberne? De familier og børn som i forvejen har det svært, og hvor forældre m. fl. ikke har overskud eller indsigt til at forholde sig til, på hvilken skole deres børn skal gå? Skaber vi så ikke i højere grad et individualistisk samfund?

Er spørgsmålet lige nu ikke, om den fælles skole skal være et medstykke eller et modstykke til individualiseringen?

Jeg er lærer, og jeg ved godt, hvad jeg mener om dette. Jeg ønsker en fælles skole også om 10 år, hvor vi sammen kæmper om at skabe den bedste skole. Jeg er ikke politiker og skal ikke træffe beslutninger på det politiske niveau, men **jeg beder jer så inderligt, for samfundets og for vores alles skyld, kære regering, kære folketingsmedlem, kære Michael Ziegler, kære Anders Bondo:**

Når nogen griber ind i denne her konflikt, vil I så ikke godt tage værdidebatten op og tage værdidebatten i det offentlige rum. I hvilken retning ønsker vi, at samfundet skal udvikle sig? Og hvad betyder det så for den skole og de arbejdsforhold, som vi sammen skal skabe?

Venlig hilsen

Elin Kristensen, folkeskolelærer